

Anders Christian Eriksens udstillingsansøgning til Københavns kommune (honorar):

Arbejdstitel: Det sublime som en plage

I forbindelse med at jeg har en soloudstilling på Udstillingsstedet Sydhavn Station i perioden 26 April – 26 maj 2019, søger jeg hermed om økonomisk støtte hos Københavns kommune.

Udstillingen vil bestå af vægbaserede værker på papir, tavler og træ og er inspireret eller tager udgangspunkt i indre abstrakte landskaber, kortlægninger, noter og rum.

I nogle tilfælde kan billederne være løst baseret på minder eller steder fra mit eget personlige liv. Dog er motiverne på ingen måde fastlagt fra start.

Tværtimod er der løbende et element af afsøgning efter at gøre det ubestemmelige og uvisse, håndgribeligt og systematisere det.

Ofte udfolder det sig igennem mange transparente lag, hvor tidligere motiver, fejl og udstregede detaljer forbliver som en del af billedets fortælling.

Set på afstand kan landskab og rum virke golde, forladte eller fastfrosede. Der er sjældent mennesker eller nævneværdige elementer tilstede.

Set tæt på er der en langt større ophobning af detaljer.

Fragmenter, tekst, fotoudklip, geometriske former.

Nogle ting kan virke som ledetråde eller åbninger ind i billedet. Andre fremmede eller som vildspor.

Behovet for orden af verden, undertrykker min afmagt over ikke at kunne kapere eller overskue den.

Jeg har en overvældende længsel efter at kunne systematisere hverdagen, dele den op i håndgribelige doser og dermed få den til at give mening.

I den lille detalje, i skemaer, samlinger og rum ligger muligheden for at skabe kontrol over og tæmme, hvad der i den virkelige verden, virker kaotisk og umuligt.

Der er noget på én gang både tragisk og håbefuldt over det indre mikrokosmos.

Det er en måde at kunne forestille sig at alt er muligt samtidig med at være pinagtig bevidst om at det er en illusion.

I hjertet af værkerne ligger der for mig et ønske om det sublime.

Tilstanden er for mig dragende, nærmest lokkende, men kan ikke opstå hvis den opsøges.

Den lover alting men kan ingenting indfri.

Den er tættere på uopnåelig end flygtig.

Umuligheden af at opnå det sublime er for mig selv tilstanden af det sublime.

Jeg forestiller mig det sublime som en plage.